CEASORNICE
Longines
7 GRAND PRIX
Elegante și Precise

FURNIZORII CURȚII REGALE ROMÂNE — FURNIZORII CURȚII PRINCIARE ELENE
Frații Roller
BUCUREȘTI
Str. Carol 50 Etg.
BIJUTERII FINE
CEASORNICE DE PRECIZIUNE
ARGINTĂRII

Vizitatori ai Capitalei!
Fotografiați-vă la
BUZDUGAN
Bulevardul Elisabeta 14
Unde veți obține cele mai artistice fotografii
Atelierul deschis până la 12 noaptea
9940

Pentru vilegiaturile plăcute și deplasările D-tră nu există decât valizele și Caferele
Paul Milker Sr
cele mai solide, elegante, confortabile, ușoare și avantagioase, cari întrunind toate calitățile desfid ori-ce concurența.
Calea Victoriei 86

Mare asortiment de:
Posete, Genți de dame, Portes-Visite, Portes-Monaies, Servicte, Mape, Ghiozdane, etc. etc.
PREȚURI AVANTAGIOASE
86 CALEA VICTORIEI 86 9667

Citiți azi „Universul Literar Festiv"

Fabrica de Motoare
I. E. CHRISTOPH NIESKY O/L GERMANIA
Având peste 20.000 H. P. în funcțiune în țară.
Motoare de precizie și foarte economice, funcționând în țară de aproape 20 de ani.
Reprez. General: Ing. S. GROSS
— BUCUREȘTI —
Bulevardul Elisabeta 51
Au sosit acum motoare de diferite mărimi în depozit.
Telefon 55 | 60
Adresa telegrafică: GROSSMOTOR

FABRICA de CLOPOTE „OITUZ"
Societate în nume colectiv
Centrala: Splaiul C. A. Rosetti 1k
BUCUREȘTI
Sucursale: Horodnicul de Jos, Bucovina, Ploești, Piața Mare
Execută și se găsesc CLOPOTE gata de ori ce mărime, din materialul cel mai fin, cu prețurile cele mai convenabile, garantând sunetul și durabilitatea pe timp de 50 ani. 9826

1850
HUTCHINSON
C.N.D.C.
PARIS
Cei mai buni din lume
GALOȘI
— și —
ȘOȘONI
sunt marca franceză
„PENTAGON"
de la renumita fabrică
HUTCHINSON, Paris
care desfiș orice co urență în calitate și prețuri
De vânzare în principalele magazine de încălțăminte din țară. 9

tui înalt așezământ de cultură națională, unde tinerețea mea neîncercată caută să se călăuzească de neperitoarele lumini ale științei.

Am avut fericirea că s'au îngrijit de timpuriu a mă învăța frumoasa limbă românească, și Mi-a fost drag să o învăț, pentru că ea Mi-a înlesnit cunoașterea de aproape a literaturei populare, a datinelor, obiceiurilor, dar mai ales a bogatei istorii a neamului românesc.

Am putut ceti și înțelege astfel numeroasele publicațiuni ale Academiei, cari mi'au arătat cât de mult s'a făcut pentru propășirea științelor și literelor în România. De câte ori am avut aceste scrieri înaintea ochilor, am zărit ca o vedenie minunată, icoana țării însăși; licărind altă dată ca o scânteie luminaosă pe cerul răsăritean, crescu de atunci din zi în zi, se mări plină de vlagă și de fală, ca o stea cu raze limpezi pe malurile Dunării și țărmul Mării Negre.

Iubitul meu profesor, d. Păun, 'mi-a insuflet neîncetat dragoste pentru istoria națională, încredințat fiind, că spre a putea ști bine cine e și cât prețuește un popor, trebue negreșit și mai presus de toate să se cunoască trecutul său. De aceea m-am îndeletnicit de a ceti cu multă luare aminte monumentele noastre istorice.

Datoresc și eu, ca toți românii ,o vie recunoștință d-lui Kogălniceanu, astăzi venerabilul președinte al Academiei și care m'a întâmpinat cu așa de bine simțite cuvinte, căci prin culegerea și tipărirea cronicilor noastre Mi-a ușurat apropierea de aceste comori de mari învățăminte, isvoare nesecate de fapte strălucite și de mândrie națională.

Cum să nu fim oare mândri, când, cetind acolo despre luptele vitejești și glorioase cu tot cei mai cumpliți ai țării noastre vrăjmași, întâlnim numele și faptele atâtor Voevozi însuflețiți de iubirea de moșie până la jertfă-? In toate vremile, au trăit români, și pe tron și în rândurile poporului, cari nu au uitat, cum zice Enăchiță Văcărescu:

„Creșterea limbei românești,
„Și a patriei cinstire..."

Câte lucruri de cel mai mare interes nu am găsit, cu o firească și o ertată mirare pentru mine, în toți cronicarii, dar mai cu seamă în cei doi mai de frunte, Miron Costin și Ioan Neculcea! Cu deosebire Neculcea m'a fermecat, cu limba-i curată, cu stil împodobit, cu icoane pipăite și cu așa de sănătoase povețe. Cele patruzeci și două de cuvinte — cum le numește el — dela începutul cronicei sale sânt ca o galerie de cadre mici, dar cu măestrie zugrăvite, pe cari ochiul nu se mai poate sătura privindu-le. Câte chipuri vii, fapte, legende, cugetări înțelepte în fiecare din ele!...

Atunci am înțeles cum și de ce el a insuflat talentul unui Alecsandri ,unui Bolintineanu. Din toate însă mi-au dat de gândit viața și întâmplările lui Milescu Cârnul, învățătorul lui Petru-cel-Mare, purtătorul numelui de român până în Suedia, unde scria latinește, și până în China — țara Chitailor —ca sol al Rusiei — și când aceasta ? Intr'un timp în care puțini s'ar fi gândit că în România se pot desvolta asemenea oameni învățați și cu înalte destonicii sufletești. Apoi dacă acum două, trei sute de ani focul sfânt, al științei ardea cu atâta lumină în Țara noastră, din sânul căreia se năștea un Petru Cercel, domn întreg la minte și poet plăcut, apoi Cantemirii, unul istoriograf mare, altul poet numai puțin mare, un Neagoe Basarab, care înnălță pe malul Argeșului cel mai măreț locaș dumnezeesc, vestit în toată lumea, —cum să nu punem cea mai nestrămutată credință în viitorul țării noastre, binecuvântată de Dumnezeu, în care nici impilările dușmanilor, nici întunericul unor vremi amare, n'au putut înăbuși izbucnirea geniului național ? Când privesc înapoi la șirul atâtor fapte mărețe, pilde și dovezi vii ale puterilor neamului românesc, cum să nu fiu mândru că soarta m'a adus în această frumoasă țară, înzestrată cu atâtea daruri și cu mare viitor ! Mă voi sili dar neîncetat a învăța, a mă lumina și a asculta povețe bune, spre a putea fi folositor nouei mele patrii, care m'a întâmpinat cu atâta căldură, arătându-mi atâta iubire.

O dovadă nouă, cu deosebire măgulitoare pentru mine, am primit-o astăzi prin înscrierea mea ca membru onorific al Academiei; încă odată, vă exprim adânca mea mulțumire pentru această înaltă distincțiune, de care mă voiu sili a mă arăta pururea vrednic".

Căsătoria

La 20 Decembrie 1892, principele Ferdinand s'a căsătorit cu Maria (Alexandra, Victoria), principesă de Coburg și Gotha. In aceiași zi el a fost înaintat maior; la 1 Ianuarie 1895 — locot.-colonel; la 28 Noembrie 1895—colonel. In 1897, principele Ferdinand s'a îmbolnăvit grav de pneumonie, dar din fericire, organismul său viguros a resistat, scăpând cu viață, spre mulțumirea întregei țări. La 8 Aprilie 1898 principele Ferdinand a fost înaintat general de brigadă; la 10 Mai 1904, general de divizie; la 7 Aprilie 1911, general de corp de armată; apoi inspector general al cavaleriei, inspector general al armatei; cap al regimentului 1 vânători din Craiova; cap al regimentului de infanterie german No. 68; **a la suite** în reg. 1 german al gărzei, colonel proprietar al regimentului austro-ungar No. 96, înscris în listele regimentului rus Wologda. In 1913, cu prilejul campaniei din Bulgaria, principele Ferdinand a fost generalissimul armatei, trecând în fruntea armatei, Dunărea.

URCAREA PE TRON
Proclamația dela 28 Septembrie 1914

Regele Carol I, murind la Sinaia, în dimineața zilei de 27 Septembrie 1914, principele moștenitor Ferdinand s'a urcat pe tron, depunând jurământul ca rege, în sala Adunărei Deputaților, la 28 Sptembrie 1914. In fața Reprezentanților națiunei, regele Ferdinand I, a cetit proclamația următoare:

„*Chemat prin grația lui Dumnezeu și voința națională a fi urmașul marelui întemeetor ce mi-a lăsat ca moștenire simțământul de iubire și credință al unui întreg popor, găsesc în dragostea mea pentru neam puterea de a păși fără șovăire spre îndeplinirea marei, dar grelei mele sarcini. Pilda Aceluia pe care îl plângem toți ca pe un părinte și convingerea că numai printr'o neîncetată propășire se poate asigura viața trainică a unui popor, îmi vor fi călăuză în sforțările mele spre a-mi jertfi întreaga muncă a vieței pentru desvoltarea puterilor acestui stat.*

In îndeplinirea acestei înalte datorii, pe care o îmbrățișez cu neclintită credință și nestrămutată dragoste, stă cea mai dulce mulțumire ce o pot dobândi printr'însa; aduc și cel mai adânc prinos de recunoștință Aceluia a cărui aminfire este cea mai scumpă legătură între țară și casa mea.

In rodnica domnie, care face mândria istoriei noastre, primul rege al României a găsit cel mai puternic sprijin în unirea tuturor românilor în jurul tronului ori de câte ori împrejurări mari impuneau această datorie. Sunt sigur că însuflețiți de acelaș înalt patriotism, românii vor ști și în viitor să dea tronului și țării unirea în cugetare și acțiune, care este singura chezășie a unei sănătoase propășiri naționale. Dumnezeu, care după atâtea grele încercări a binecuvântat munca acelora cari s'au devotat binelui acestui neam, nu va lăsa să scadă ceea ce cu atâta trudă s'a clădit și va ocroti cu dragoste pentru acest popor, MUNCA FARA PREGET CE SUNT HOTARAT CA BUN ROMAN ȘI REGE SA INCHIN IUBITEI MELE ȚARI".

Regele Ferdinand a înțeles care este datoria Sa; iar sentimentele de „bun român" cu prisosință Le-a manifestat. El a înțeles ce dictează interesele românismului și a fost partizanul hotărât al răsboiului pentru înfăptuirea, idealului nostru național. In timpul răsboiului Regele Ferdinand a dat pildă tuturor în ce privește îndeplinirea cu vrednicie a datoriei față de patrie și n'a șovăit nici o clipă în momenetele de grea cumpănă.

Inspectând în zilele de 22 și 23 Martie 1917 trupele armatei II-a, comandate de generalul Al. Averescu, regele Ferdinand a anunțat împărțirea pământului la țărani și o participare mai largă, a lor, la treburile statului.

La 8 Iunie 1917, sosind la Iași, din Kiew, întâiul batalion al voluntarilor ardeleni și bucovineni, spre a depune jurământul de credință Regelui Ferdinand, ca ostași români, Regele Ferdinand a ținut o cuvântare în care a spus, între altele:

„*Voua fraților ardeleni și bucovineni vă zic:* Inainte cu Dumnezeu; *uniți forțele voastre cu ale fraților din țară; călăuziți steagul nostru național peste munți, unde milioane de frați așteaptă plini de nădejdi desrobirea de un jug asupritor. Biruința va fi a noastră și cu ea libertatea și fericirea și atunci vom fi un singur și strâns unit popor de frați nedespărțiți în totdeauna*".

Salutul adresat fraților basarabeni după actul Unirei

După ce Sfatul Țării din Basarabia a votat la 28 Martie 1918 unirea Basarabiei de regatul român, la dejunul dela cartierul regal din Iași, la care au luat parte delegații basarabeni, Regele a rostit un toast, în care a spus:

„Vă salut astăzi pe voi, frați de dincolo de Prut. Voi sunteți aceea care a-ți înțeles sentimentul ce de mult domnea în inimele fraților noștri moldoveni și Basarabiei: I-ați înțeles așa de bine, că astăzi putem vorbi unii cu alții și ca frați și ca prieteni.

Sărbătorim astăzi înfăptuirea unui vis care de mult zăcea în inimele tuturor Românilor de dincolo și de dincoace de apele Prutului".

Regele Ferdinand, în fruntea oastei biruitoare, a intrat în București în neuitata zi de 18 Noembrie 1918. Cu prilejul acesta generalul Grigorescu Eremia, pe atunci ministru de răsboi și unul din luptătorii dela Mărășești, a dat cetire unei „Cărți de Mareșal"—oferită Regelui—în care se pomenește: vitejia cu care El a stat dârj în fruntea eroilor dela Carpați, Dobrogea, Cerna, Jiu, Olt, Neajlov, Oituz, Mărăști și Mărășești; neclintita credință avută în biruința flamurilor noastre în zilele de grea încercare; înțeleapta cârmuire a trebilor dinăuntru și din afară în vremea acelui cumplit răsboi; spiritul lui democratic și generos; contribuția lui regească la mărirea și strălucirea patriei noastre.

Regele Ferdinand a pronunțat atunci aceste cuvinte:

„*Când am luat moștenirea întemeetorului României moderne, am făgăduit înaintea reprezentanților Națiunei că voi fi bun român. Cred că M'am ținut de cuvânt. Grele au fost timpurile, mari au fost jertfele, dar strălucită este răsplata și astăzi pot spune cu fruntea senină: față de Dumnezeu și față de poporul Meu, am conștiința curată*".

„Per aspera ad astra. *După zilele negre de restriște, după luni de grele încercări, a răsărit soarele asupra zilei de bucurie, când putem culege roadele încrederei noastre în noi înșine și în tăinicia neamului românesc. Ceea ce strămoșii au visat, idea pentru care generațiile trecute au suferit și au lucrat, idealul pentru care toată suflarea românească a năzdăjduit, iar ostașii noștri și-au vărsat sângele, azi devine un fapt împlinit. Azi, Mama România poate strânge pe toți copiii iarăși la sânul ei. Basarabia și Bucovina, cele două fiice răpite, s'au întors una după alta în casa părintească; iar Ardealul, frumosul leagăn al poporului român, de unde au descălicat intâii Voevozi ai țărilor românești, au votat azi la Alba Iulia unirea cu regatul român*".

Obiecte istorice

Iată de curiozitate o listă de obiecte cari au aparținut câtorva persoane ilustre și s'au vândut la licitație în diferite epoci: Jiltul în fildeș pe care Gustav Wasa l'a primit dela orașul Lubeck, a fost adjudecat în 1825 cu 120.000 de franci; cartea de rugăciuni pe care Charles Stuart a citit-o pe eșafod, s'a vândut la Londra cu 100 de gujnee; haina pe care Carol al XII-lea a purtat-o la bătălia dela Pultawa, s'a vândut la Edimburg cu 22.000 de lire sterline; o bucată din haina lui Ludovig al XVI-lea cu care acesta s'a urcat la ghilotină, era să se vândă la 1829, dacă n'ar fi intervenit statul; abatele de Tersan a plătit 6.000 de scude pantofii de mătase albă ai lui Ludovig al XIV-lea; un dinte al lui Newton a fost cumpărat în 1816 cu 750 de lire sterline; când s'au transportat corpurile Eloisei și lui Abelard la Augustini, un englez a oferit 100.000 de franci pentru un dinte al Eloisei; la vânzarea bibliotecii d-rului Sparman în 1820 la Stockholm craniul lui Descartes a fost plătit 100 de franci numai; vesta lui J. J. Rousseau 950 de franci; ceasornicul lui de aramă 500 de franci; peruca lui Kant în 1801, 196 de franci; sir Burulet, ginerile lui Walter-Scott a plătit 500 de livre sterline cele două condeie cari au servit la semnarea tratatului dela Amiens; pălăria pe care o avea Napoleon la bătălia d'Eylau a fost adjudecată 1920 de franci asupra d-rului Lacroix din Paris; bastonul lui Voltaire 500 de franci; bastonul lui Napoleon cu muzică, vândut la Londra cu 38 de livre sterline și în sfârșit bastonul lui Franklin lăsat prin testament cu următoarea destinație: „las bastonul meu de lemn de măr sălbatec cu mâner de aur în formă de pălărie din vremea Libertății, amicului meu și amicul geniului omenesc, generalului Washington. De-ar fi fost un sceptru, ar fi fost demn de el și i-ar fi stat bine cu el în mână."

Trotuarul mișcător

La Paris e deschis concursul pentru trotuarul mobil supteran pe urma ființărei căruia să se împuțineze aglomerația de pe străzile și trotuarele supra-frecventate. Concursul deschis la 20 Iunie, se va închide la 20 Septembrie și până acum sunt înscriși 30 de candidați dintre cari 4 străini. Unii din concurenți au și depus planurile și devizele și se așteaptă constituirea juriului.

ARMATA ROMANA
la suirea pe tron a Regelui Ferdinand I

Armata română la suirea pe tron a M. S. Regelui Ferdinand, se compunea din: 5 corpuri de armată, cu 5 comandamente teritoriale, coprinzând:

10 Batalioane de vânători.
80 Regimente de infanterie.
2 Companii de infanterie
2 Companii de jandarmi pedeștri.
Corpul jandarmeriei rurale cu 35 Compănii.
11 Regimente de roșiori.
10 Regimente de călărași.
5 Divizoane de tren.
25 Regimente de artilerie.
5 Regimente de obuziere ușoare.
1 Divizion obuziere grele 63 mm.
2 Divizioane de artilerie de munte 75 mm.
1 Regiment artilerie călărească.
1 Regiment artilerie asediu.
1 Regiment artilerie cetate.
3 Batalioane artilerie de cetate.
2 Companii de pompieri.
5 Batalioane de pionieri.
1 Batalion de pionieri de cetate.
1 Batalion de căi ferate.
1 Batalionul de pontonieri.
1 Batalion de specialități *)
5 Companii sanitare.

Marina de război compusă din:
1 vas port-mine.
14 șalupe.
6 șalupe automobile.
1 bric cu elice.
6 remorchere cu roate.
5 canoniere.
4 crucișetoare.
8 vedete.
3 torpilocre.
4 monitoare.
22 bastimente de servitute, având la dispoziție, marina comercială compusă din:

a) Bastimente de comerț a Statului:

20 bastimente de mare.
54 bastimente de fluviu.
177 bastimente de servitute.

b) Bastimente de comerț

25 bastimente de mare.
48 bastimente de fluviu.
474 bastimente de servitute.

Instituții, școli și stabilimente de artilerie

Casa Dotației Oastei.
Consiliul de revizie permanent
5 consilii de războiu.
Școala superioară de război.
Școala de tragere a infanteriei.
Școala de subofițeri infanterie.
Școala de tragere a artileriei.
4 corpuri regionale de instrucție
1 poligon de tragere București.
Școala militară de infanterie și administrație.
Școala pregătitoare a ofițerilor de rezervă.
Școala militară de cavalerie.
Școala pregătitoare de ofițeri de rezervă (cavalerie).
Școala militară de artilerie, geniu și marină.
Școala pregătitoare pentru ofițeri de rezervă (artilerie).
Școala pentru subofițeri de marină, Constanța.
Institutul medico-militar.
Liceul militar de la mănăstirea Dealului.
Liceul militar de la Iași.
Gimnaziul militar Craiova.
Școala infirmierilor de cai.
Școala de scrimă și gimnastică.
Arsenalul de construcții București.
Arsenalul marinei, Galați.
Depozitul de armătură, Târgoviște.
Pirotechnia armatei, București.
Depozitul central de muniții.
Pulberăria Dudești.
Depozitul central echipament, București.
Depozitul de imprimate București.
Atelierul militar de confecții București.
Depozitul remonți Cislău.
Spitalul militar „Regina Elisabeta".
4 spitale de corp de armată.
8 spitale de fiecare divizie.
2 infirmerii a bolilor de ochi, Teiș și Frumoasa.
17 farmacii de garnizoană.
1 manutanță centrală, București.
19 manutanțe de garnizoană.
5 depozite de furaj.

*) Batalionul de specialități cuprindea: Compania de telegrafie fără fir, aerostația, școala de aviație militară, proiectoare și automobile.

Cum se organizau
serbările de gală la palatul domnesc în 1846

Mihail Sturdza a vizitat București prin luna Maiu 1846, și s'a dat în cinstea lui un mare bal la Palatul lui Bibescu-Vodă.

Gazetele bucureștene publicară cu acest prilej următoarele notițe interesante:

„Joi, la 25, s'au dat bal în mare gală la Palat. Serata a fost foarte splendidă și voioasă. Măria Sa Doamna era radioasă de frumusețe, M.M. L.L. Domnitorii ambelor Principate voioși și amabili. Dantul s'a repetat până după miezul nopții.

Gustul și frescheța toaletelor damelor cum și frumusețea ce distinge pe multe din damele noastre, insuflețea această adunare de mare cuviință.

După miezul nopții s'au înfățișat la Palat și d-l Marele Logofăt Aristarchi (capuchehaia sau reprezentantul României la Constantinopol N. R.) ce sosise dela Constantinopol și cu ceva mai înainte fusese oaspe al capului Poliției, d. Iancu Manu.

Măria Sa Prea Inălțatul Domn al Moldovei, prin Municipalitatea noastră, a binevoit a dărui **Direcției diletanților Teatrului Național** (artiști de pe atunci N. R.) o sumă de șasezeci galbeni împărătești."

Rugăm toate persoanele, care ne trimet bani să noteze pe cuponul mandatului scopul trimeterei, iar pentru abonamente să noteze data de la care să înceapă abonamentul.

Contrar nu putem da curs mandatului.